

KATYŃ – POWIAT LIPNOWSKI

1. BACHMAN EUGENIUSZ urodził się 6.VI.1906 r. w Orłowie, pow. lipnowski, w rodzinie Teodora i Berty z Klempnerów. Był absolwentem Gimnazjum Państwowego im. R. Traugutta w Lipnie w 1926r. i BPRPiech. Nr 9 w 1930 r. Mianowany ppor. ze starszeństwem od 1.I.1933. Przydzielony do 84 pp, w którym odbywał ćwiczenia rezerwy, jako dowódca plutonu ckm. Urzędnik prywatny. W 1939 r. pozostawał w kadrze zapasowej 84 pułku piechoty w Grodnie i w jego szeregach walczył we wrześniu 1939 r. W nieznanych okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli i został osadzony w obozie w Starobielsku.
Zginął w Charkowie.

Źródło: CAW, Tajny Dziennik Personalny Rezerw MSWojsk. 1939; Charków. Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojennego, Warszawa 2003, s. 10; L.S.165(265); MKat., 1800/A.

2. BARTCZAK JÓZEF urodził się 31.III.1894 r. w Karnkowie, pow. lipnowski, w rodzinie Antoniego (ur. w 1859 r.) i Antoniny z Drozdowskich (ur. w 1860 r.). Jego ojciec był gospodarzem we wsi Rumunki Karnkowskie. Początkowo naukę pobierał w rodzinnym domu pod opieką starszej siostry. Gdy miał 11 lat poszedł do szkoły w Karnkowie, którą w ciągu 4 lat w całości ukończył. Naukę kontynuował w 2 klasie gimnazjum w Lipnie i ją ukończył. Widząc jednak swoje zamiłowanie do mechaniki, podjął naukę zawodu w Zakładzie Rektyfikacji w Karnkowie, ale z powodu wybuchu I wojny światowej i działań wojennych, zmuszony był ją przerwać. Ukończył 7 klas gimnazjum w systemie eksternistycznym przy Gimnazjum w Lipnie dopiero w 1918 r. oraz kurs polonistyczny przed Komisją w 1923 r. W latach 1916-1918 należał do POW w Karnkowie. W listopadzie 1918 r. brał udział w rozbijaniu Niemców w Lipnie i w tym samym miesiącu wstąpił do Szkoły Podchorążych nr 1 w Ostrowii-Komorowie. W 1920 r. brał udział, jako dowódca plutonu w kompanii karabinów maszynowych, w szeregach 34 pp w wojnie polsko-rosyjskiej. W dniu 2 sierpnia został ciężko ranny pod Jabłonkami i przebywał w szpitalu, ale po wyleczeniu został skierowany do 63 pp i powrócił na front.
Po zakończeniu działań wojennych pozostał w wojsku i służył w tym samym pułku w stopniu kapitana. Od 1922 r. był dowódcą kompanii w 64 pp, a następnie referentem w DOK VIII i w 1938 r. dowódcą plutonu w kompanii szkolnej 8 Szpitala Okręgowego. Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych czterokrotnie i Krzyżem Legii. Żonaty z Aleksandrą z

Cymermanów, miał syna Andrzeja (ur. w 1929 r.). W nieznanach okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli i został uwięziony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął w Katyniu.

Zdjęcie jest.

Źródło: CAW, Ap. 4396, 4401, KN 29.XII.1933; APWł., Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Karnkowie, sygn. 92; MiD WIH, L.W.z 20.IV.1940; Katyń. Księga Cmentarna, s. 21; Rozstrzelani w Katyniu, s. 18.

3. BEJGIER JAN urodził się 14.III.1913 r. w Brzeźnie, pow. lipnowski w rodzinie Władysława i Bogumiły ze Specjalskich. Absolwent Seminarium Nauczycielskiego im. Waleriana Łukasińskiego w Wymyślinie i Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Brodnicy. Pracował, jako nauczyciel w Szkole Powszechnej w Pilichówku, w pow. płocki. Wraz z rodziną mieszkał w m. Troszyn Polski, k. Dobrzykowa, w pow. gostynińskim. W 1936 r. odbył 6-tygodniowe ćwiczenia wojskowe rezerwy, jako dowódca plutonu ckm-ów i został mianowany podporucznikiem ze starszeństwem od 1.I.1937 r. przydzielony do 67 pp, a następnie przeniesiony do 37 pp. Żonaty z Ireną z Kinałskich. We wrześniu 1939 r. w nieznanach okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli i został uwięziony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął zamordowany wiosną 1940 r. w Katyniu.

Zdjęcie jest.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 392, K. Akt Personalnych I. 481. B. 4315; MiD WIH, L.W., z 1.IV.1940; Katyń. Księga Cmentarna, s. 27; Rozstrzelani w Katyniu, s. 21; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 73.

4. CHAMSKI PIOTR PAWEŁ urodził się 27.I.1908 r. w Grochowalsku, pow. lipnowski, w rodzinie Zygmunta i Jadwigi. Jego ojciec był urzędnikiem państwowym i pracował na stanowisku sekwestratora Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych we Włodzimierzu Wołyńskim.

Piotr został ochrzczony w kościele w Zadusznikach. Wychowywał się w rodzinnej miejscowości. W związku z charakterem pracy ojca, często zmieniał miejsce zamieszkania i nauki. Od września 1925 r. uczęszczał do Państwowego Gimnazjum im. Zygmunta Augusta w Białymstoku i został jego absolwentem w 1928 r. zdając egzamin dojrzałości typu humanistycznego. Ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim w 1930 r. Mimo trudnych warunków

materialnych w rodzinie, studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego i ukończył go w 1934 r. uzyskując tytuł magistra prawa. Mianowany ppor. ze starszeństwem od 1.I.1933. Powołany do służby czynnej w 1933, przydzielony został do Wojskowego Sądu Okręgowego Nr IX. Od 1936 r. był asystentem w Wojskowej Prokuraturze Okręgowej Nr VII.

We wrześniu 1939 r. dostał się do radzieckiej niewoli i przebywał w obozie jenieckim w Starobielsku. Zginął wiosną 1940 r. w Charkowie.

Zdjęcie jest.

Źródło: L.S. 3532.; MKat., 2031/A; Archiwum UW, teczka osobowa P. Chamskiego, sygn. RP 36237; Charków. Księga Cmentarna, s. 58; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 392.

5. CHODKOWSKI JÓZEF urodził się 14.III.1904 r. w Działyniu k. Golubia-Dobrzynia, w rodzinie Aleksandra i Anny z Czarneckich. Absolwent Gimnazjum im. Romualda Traugutta w Lipnie i Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr 4 przy 14 pp we Włocławku, do którego miał przydział mobilizacyjny. Był nauczycielem w szkole powszechnej w Działyniu i Chełmicy Dużej, pow. lipnowski. Ppor. rezerwy. Żonaty z Mieczysławą z Ziemiowiczów, miał jedno dziecko.

We wrześniu 1939 r. w nieznanymi okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli. Przebywał w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. w Lesie Katyńskim.

Podczas ekshumacji znaleziono przy jego zwłokach świadectwo szkolne Gimnazjum im. Traugutta w Lipnie z r. 1923/24, list, Krzyż Zasługi, medalik z łańcuszkiem. Na kościele św. Katarzyny Dobrzyniu Golubiu-Dobrzyniu odsłonięto w 1999 r. tablicę ku czci pomordowanych w Katyniu i Charkowie oficerów WP z ziemi dobrzyńskiej, na której jest też nazwisko J. Chodkowskiego.

Źródło: Indeks represjonowanych, T. I, Rozstrzelani w Katyniu, Alfabetyczny spis 4410 jeńców polskich z Kozielska rozstrzelanych w kwietniu – maju 1940, według źródeł sowieckich, polskich i niemieckich, Warszawa 1995, s. 38; ROR. 34 – str. 61; WO 2832, s. 52; CAW, Ap. 2420; MiD WIH, L.W. 029/5 z IV.1940; AM 2832; Katyń. Księga Cmentarna, s. 74.

6. CYWIŃSKI KAROL MARIAN urodził się 2.II.1897 r. w Płomianach, pow. lipnowski, w rodzinie Juliana (ur. w 1864 r.) i Marii ze Zglinickich (ur. w 1875 r.). Jego ojciec był rządcą w majątku ziemskim w Płomianach.

W 1904 r. rozpoczął naukę w szkole początkowej, a w cztery lata później wstąpił do Gimnazjum Męskiego Towarzystwa „Szkoła Średnia” w Płocku, gdzie uczył się przez sześć następnych lat i ukończył je zdając egzamin dojrzałości. W 1916 r. zapisał się na komplety przygotowawcze na studia, jakie zostały otwarte przy I Gimnazjum Męskim Polskiej Macierzy Szkolnej w Płocku. W 1916 r. wstąpił do konspiracyjnej POW w Płocku, do której należał do listopada 1918 r., po czym zgłosił się, jako ochotnik do WP i był uczestnikiem wojny 1918-1921 w szeregach 4 pułku ułanów i w Szpitalu Polowym.

Pułk brał udział w działaniach bojowych wojny polsko-ukraińskiej w rejonie Lwowa. W dniu 10 maja skierowany został do Białegostoku, gdzie został uzupełniony, a następnie już w pełnym składzie skierowano go w rejon Mosty-Lida, tam też jako pierwszy polski pułk przekroczył linię rzeki Niemen. Następnie uczestniczył w zajęciu Wilna i walkach na Białorusi. W lipcu 1920 w związku z ofensywą wojsk bolszewickich, Pułk prowadził działania opóźniające. W tym czasie stoczył szereg walk m.in. pod Hrebionką (9 lipca 1920), gdzie rozbił trzy pułki piechoty Armii Czerwonej. W walkach odwrotowych dotarł na przedpola Warszawy. Od 15 sierpnia 1920 brał udział w polskiej kontrofensywie. W czasie tych walk ponownie doszedł do Niemna, gdzie toczył walki także z wojskami litewskimi. Swój udział w wojnie zakończył na linii rzeki Berezyny, gdzie w rejonie Dokszyc zajął stanowiska do momentu zawarcia Traktatu Ryskiego w 1921.

Po zakończeniu działań wojennych K. Cywiński podjął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego i w dniu 24.I.1925 r. uzyskał dyplom dra wszech nauk lekarskich. Przydzielony został do 7 pułku artylerii ciężkiej w Poznaniu, a następnie służył, jako lekarz w 56 pp w Krotoszynie i w 25 pułku artylerii lekkiej w Kaliszu. Od 1936 r. pozostawał w stanie spoczynku w stopniu kapitana. Pracował w Kasie Chorych w Kaliszu, jako lekarz PKP, a także prowadził prywatną praktykę lekarską. W tym samym roku ukończył kurs kardiologii u prof. Mściwoja Semerau-Siemianowskiego i jako pierwszy posiadał w Kaliszu aparat EKG. W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany do WP i przydzielony do 56 pp w Kaliszu. Organizował następnie Szpitale Polowe w Równem i Rawie Ruskiej, następnie pracował w Szpitalu Polowym we Lwowie, gdzie dostał się do radzieckiej niewoli. Był w obozie jenieckim w Starobielsku, skąd jego rodzina otrzymała dwie karty pocztowe oraz telegram na Wielkanoc. Zginął w obozie w 1940 r. w wieku 43 lat. Widnieje na liście

NKWD ze Starobielska – poz. 3607 (jako Cewiński). Odznaczony Medalem Niepodległości, medalami 1918-1921 i 10-lecia.

Związek małżeński zawarł w 1923 r. z Aleksandrą Kowalewską. Posiadali córkę Dobromirę Teresę (ur. 18.IX.1928 r.).

Źródło: L.S. 3607; MKat. 2108/A., Rocznik Lekarski, Warszawa MOS 1936, rubr. 310, 311; Archiwum UW,teczka osobowa K. Cywińskiego, sygn. WL/RP 1856; Z. Kledecki, Ginełi nie tylko w Katyniu, [w]: Serwis Informacyjny, Kalisz 1993, 27, s. 16 fot; A. Moszyński, Lista Katyńska, Warszawa 1989, s. 270; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 396, 979; Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w drugiej wojnie światowej, T. 5, s. 86; Charków. Księga Cmentarna, s. 75; M. M. Blombergowa, W. Nowakowski, Mieszkańcy Kaliskiego – więźniowie Kozielska, Ostaszkowa i Starobielska zamordowani przez NKWD wiosną 1940 r.; J. B. Gliński, Słownik biograficzny lekarzy i farmaceutów ofiar drugiej wojny światowej, T. 1, s. 58.

Zdjęcie jest.

7. DEDUŃSKI BRONISŁAW urodził się w 1886 r. w Lipnie, w rodzinie Marka. Mieszkał i pracował w Łodzi. Starszy policjant zawodowy od 1919 r. We wrześniu 1939 r. był Starszym Posterunkowym w PP Łódź. Żonaty był z Stanisławą (ur. w 1887 r), c. Stanisława, która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli trzech synów: Stanisława - 16 lat, Adama Grzegorza - 13 lat i Stefana - 9 lat.

Podczas ewakuacji na tereny wschodnie został zatrzymany przez żołnierzy Armii Czerwonej i umieszczony w obozie jenieckim w Staszkanie. Zginął zamordowany w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany został na cmentarzu w Miednoje.

Brak zdjęcia.

Źródło: Miednoje. Księga cmentarna, s. 137; Lista wywózkowa z dnia 9.IV.1940, nr 020/1 poz. 12. Teczka 5350.

8. DZIERŻĘCKI ZYGMUNT urodził się 20.IX.1904 r. w Wymyślinie, pow. lipnowski, w rodzinie Zdzisława i Joanny z Jesionowskich. Od 17 września 1921 r. uczęszczał do Państwowej Szkoły Mierniczej w Warszawie i ukończył ją w 1924 r. W lipcu 1925 r. rozpoczął służbę wojskową w 4 pułku artylerii ciężkiej, ale po kilku dniach został skierowany do Szkoły Podchorążych

Rezerwy Artylerii w Wilnie, którą ukończył w 1926 r. Podporucznikiem został mianowany ze starszeństwem od 1.I.1931 r. i przydzielony do 9 pułku artylerii ciężkiej. W tym też pułku odbył ćwiczenia wojskowe rezerwy na przełomie sierpnia i września 1938 r. Mierniczy przysięgły, zamieszkały w Warszawie. W nieznanymi okolicznościach dostał się do niewoli radzieckiej. Przebywał w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął zamordowany w Katyniu.

Zdjęcia brak.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 77; MiD WIH, L.W. 040/2 z IV.1940; AM 2299; Katyń. Księga Cmentarna, s. 126; Rozstrzelani w Katyniu, s. 57; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 98.

9. FISZ JAN urodził się w 1902 r. w Lipnie, w rodzinie Józefa i Teofilii. Posterunkowy PP. We wrześniu 1939 r. pełnił służbę w Chełmnie.

Zdjęcia brak.

Źródło: L. 016/2 (66), 5123; Miednoje. Księga cmentarna, s. 183.

10. GŁODEK JAKUB (w aktach osobowych CAW pojawia się pisownia Jakób Głodik, co było błędem powstałym podczas tłumaczenia nazwiska z jęz. rosyjskiego) urodził się 19.IV.1906 r. (wg ankiety rodziny ur. 4.IV.1906) w Kiszyniowie (Besarabia), w rodzinie Jakuba i Marii z Robotów. Ukończył Państwowe Seminarium Nauczycielskie w Wymyślinie w 1929 r., do którego został przyjęty na podstawie świadectwa ukończenia 3 klas w Państwowym Seminarium Nauczycielskim w Jędrzejowie. W następnym roku został absolwentem Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty nr 7 w Śremie. W 1931 r. odbył ćwiczenia wojskowe w 2 pułku piechoty Legionów. Mając uprawnienia nauczyciela szkół powszechnych podjął pracę w Szkole Powszechnej w Równem i tam również mieszkał z rodziną. Żonaty, miał syna Jerzego. Ppor. rez.

Nie jest znany jego przydział do jednostki wojskowej w czasie mobilizacji w sierpniu 1939 r. W nieznanymi okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli i został umieszczony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 zamordowany przez NKWD w Katyniu.

Zdjęcie jest.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 5116; MiD WIH, L.W. z 2.IV.1940; Katyń. Księga Cmentarna, s. 168; Rozstrzelani w Katyniu, s. 73; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 108.

11. GOŁĘBIEWSKI ROMAN urodził się 4.II.1891 r. w Lipnie, w rodzinie Jana i Izabeli z Osińskich. Ukończył Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie im. W. Łukasińskiego w Wymyślinie. W okresie I wojny światowej został ewakuowany w głąb Rosji i został powołany do armii rosyjskiej, gdzie był słuchaczem 4-miesięcznego kursu w szkole junkierskiej w Czugajewie, gub. Charkowska, który ukończył w stopniu chorążego. W 1918 r. zgłosił się do Korpusu Polskiego, dowodzonego przez gen. Dowbór-Muśnickiego i służył w zapasowej brygadzie II pułku piechoty, jako oficer prowiantowy w oddziale gospodarczym. Do Wojska Polskiego wstąpił w lipcu 1919 i został przydzielony do Intendentury w Dowództwie Okręgu Gen. II w Lublinie, który powstał 17 listopada 1918 r. w wyniku reorganizacji terytorialnych władz wojskowych. Z dniem 15 listopada 1919 r. został przeniesiony do rezerwy. Mianowany porucznikiem w 1924 r. Odbił ćwiczenia rezerwy w 14 pułku piechoty we Włocławku (w 1927 r., 1929 r. i 1930 r.). Był nauczycielem w szkole powszechnej. Wraz z rodziną mieszkał w Głodowie k. Lipna. Żonaty z Józefą Krawczyńską od 12 listopada 1918 r.

Od września 1939 r. przebywał w obozie jenieckim w Starobielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Charkowie.

Zdjęcie jest.

Źródło: NKWD. NKWD. 770; CAW, Ap. 446; Charków. Księga Cmentarna, s. 141.

12. GRAŻAWSKI JÓZEF urodził się w 1899 r. w Działyniu, pow. lipnowski, w rodzinie Jana (ur. w 1878 r.) i Maryanny z d. Gurtowska (ur. w 1875 r.). Jego ojciec był robotnikiem w Działyniu. W policji od 1925 r. Służył, jako Przodownik na Posterunku PP w Działyniu, pow. lipnowski. W 1927 r. pełnił służbę w Białymstoku. We wrześniu 1939 r. ponownie na posterunku w Działyniu. Żonaty z Natalią (ur. w 1900 r.), która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli troje dzieci: syna Kazimierza - 15 lat, syna Mieczysława - 12 lat i córkę Grażynę - 10 lat.

Podczas ewakuacji na tereny wschodnie dostał się do radzieckiej niewoli i został osadzony w obozie jenieckim w Kalininie. Stamtąd przewieziony do Charkowa i tam w siedzibie NKWD zastrzelony. Pochowany na cmentarzu w Miednoje.

Zdjęcie jest.

Źródło: Lista wywózkowa z dn. 22.IV.1940, nr 044/3, poz. 14. Teczka nr 5517; Naznaczeni piętnem Ostaszkowa, s. 394; APWł., Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Działyniu, sygn. 92; Miednoje. Księga cmentarna, s. 238.

13. GREBOCKI LUCJUSZ urodził się 11.II.1903 r. (wg J. Tucholskiego ur. się w 1902 r.) w Rudawiu, (wg niektórych dokumentów w tezcze personalnej w CAW urodził się w m. Nowogród), pow. lipnowski, w rodzinie Władysława i Cecylii z Jagielskich. W okresie wojny polsko-rosyjskiej, zgłosił się, jako ochotnik do WP i w 1920 r. został wcielony do 201 pułku piechoty. Po przeniesieniu do rezerwy, kontynuował naukę. Uczęszczał początkowo do Państwowego Gimnazjum w Lipnie, a następnie w Torunia, które ukończył w 1924 r. W tym samym roku został powołany do służby wojskowej i wcielony do 26 pułku piechoty, a następnie odkomenderowany do szkoły podoficerskiej. Z dniem 5 stycznia 1925 r. został skierowany do Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty nr 6 w Zaleszczykach. Podporucznikiem mianowany ze starszeństwem od 1.I.1930. W tym stopniu został przydzielony do 63 pułku piechoty, gdzie pełnił funkcję dowódcy plutonu ckm-ów. 63 Toruński Pułk Piechoty stacjonował w garnizonie Toruń. W czasie wojny obronnej 1939 wchodził w skład 4 Dywizja Piechoty walczącej w Armii Pomorze

Odznaczony Medalem 1918-1921. Pracował, jako instruktor pożarniczy w Wydziale Powiatowym Starostwa w Lipnie. Żonaty.

We wrześniu 1939 r. dostał się do radzieckiej niewoli. Przebywał w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Katyniu.

Zdjęcie jest.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 6327; MiD WIH L. W. z 5.IV.1940; MKat.; 2115; Katyń. Księga Cmentarna, s. 185; Rozstrzelani w Katyniu, s. 79; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 113.

14. GUZIK ROMAN urodził się 26.VII.1895 r. w Żyrardowie, w rodzinie Pawła Heleny z Czajkowskich. W policji od 1919 r. Pełnił służbę, jako Posterunkowy na Posterunku PP w Czernikowie, pow. lipnowski. Zamieszkały w Czernikowie. Ostatnio służył w pow. lipnowskim – na posterunku w Kikole, od 10.V.1938 r. do września 1939 r. znów na Posterunku w Czernikowie.

Żonaty ze Stanisławą (ur. w 1890 r.), która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli syna Karola - 21 lat i córkę Jadwigę - lat 17.

Podczas ewakuacji na tereny wschodnie został aresztowany przez wojska radzieckie. Przebywał w obozie jenieckim w Ostaszkowie. Zginął w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany na cmentarzu w Miednoje.

Brak zdjęcia.

Źródło: Lista wywózkowa z dn. 9.IV.1940, nr 020/2 poz. 96; Teczka nr 3185; Naznaczeni piętnem Ostaszkowa, s. 394; Księga cmentarna Miednoje, s. 254.

15. JANICKI PAWEŁ urodził się 29.VI.1903 r. w Golubiu, w rodzinie Antoniego i Marii z Ochockich. W policji od 1929 r. Starszy posterunkowy PP. Początkowo służbę pełnił w woj. pomorskim, m. in. na Posterunku w Cekcynie pow. tucholski i Brzeźnie Szlacheckim pow. chojnicki. W dniu 1.I.1939 r. skierowany na Posterunek w Dobrzyniu n. Wisłą, pow. lipnowski i tam służył we wrześniu 1939 r. Podczas ewakuacji na wschód dostał się do radzieckiej niewoli i został osadzony w obozie w Ostaszkowie. Zginął wiosną 1940 r. w Kalininie, a pochowany został w Miednoje.

Zdjęcie jest w ks. cm.

Źródło: Miednoje. Księga cmentarna, s. 289; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 297.

16. JORDAN KAZIMIERZ urodził się 22.II.1915 r. w Lipnie, w rodzinie Ignacego i Walentyny z Kilanowskich. Do policji przyjęty w dniu 1.VIII.1936 r. w charakterze kandydata kontraktowego na szeregowca. Po ukończeniu 3.V.1937 r. NSzF w Mostach Wielkich, pow. żółkiewski został skierowany do policji m. ś. Warszawy. W 1938 r. przydzielony do XXII Komisariatu i tam służył we wrześniu 1939 r.

Podczas ewakuacji na wschód dostał się do radzieckiej niewoli i przebywał w obozie jenieckim w Ostaszkowie. Zginął zamordowany wiosną 1940 r. w Kalininie. Pochowany na cmentarzu w Miednoje.

Zdjęcia brak.

Źródło: L. 044/2 (38), 1289; Miednoje. Księga cmentarna, s. 314.

17. KANIECKI SZCZEPAN KAZIMIERZ urodził się 24.XII.1899 r. w Rochalu, w rodzinie Józefa i Stanisławy. W policji od 1923 r. Służbę pełnił w stopniu przodownika PP, m. in. na stanowisku komendanta Posterunku w Lipnie w 1934 r. i od 1938 r. w Lubiczu, pow. lipnowski, tam też we wrześniu 1939 r. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

Podczas ewakuacji dostał się do radzieckiej niewoli i został osadzony w obozie jenieckim w Ostaszku. Zginął zamordowany wiosną 1940 r. w Kalininie. Pochowany na cmentarzu w Miednoje.

Brak zdjęcia.

Źródło: L. 050/3 (26), 2929; Miednoje. Księga cmentarna, s. 336, J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 301.

18. KARPIŃSKI STANISŁAW WŁADYSŁAW urodził się 2.XII.1909 w Zbójnie, w rodzinie Wincentego (ur. w 1866 r.) i Józefy Karbowskiej (ur. w 1876 r.). W służbie więziennej pracował od 1934 r. Był podkomisarzem Służby Więziennej i prawdopodobnie pracował w więzieniu przy ul. Daniłowiczowskiej. We wrześniu 1939 r. był pomocnikiem Naczelnika więzienia przy ul. Daniłowiczowskiej w Warszawie.

Związek małżeński zawarł 9.VI.1935 r. w parafii św. Stanisława w Ostrowiu Archidiecezji Poznańskiej z Ireną Lewandowską (ur. w 1915 r., c. Stefana), która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli syna Stanisława (ur. w 1937 r.).

Podczas ewakuacji na wschód został aresztowany przez Armię Czerwoną i osadzony w obozie w Ostaszku. Zamordowany w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany na cmentarzu w Miednoje.

Zdjęcia brak.

Źródło: Lista wywózkowa z IV 1940 r., nr 016/1, poz. 88; Teczka nr 5248; APWł., Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Ruże, sygn. 207, akt nr 148; Miednoje. Księga cmentarna, s. 345; Naznaczeni piętnem Ostaszku, s. 157.

19. LEŚNIEWSKI BERNARD urodził się 21.IX.1912 r. w Czernikowie, w rodzinie Stefana i Franciszki z Kosztownych. Do policji przyjęty w czerwcu 1937 r. w charakterze kandydata kontraktowego na szeregowca, z przydziałem

do Grupy Rez. PP. W Warszawie. Po ukończeniu 1.VI.1938 r. NSzF w Mostach Wielkich, pow. żółkiewski skierowany do woj. poznańskiego. We wrześniu 1939 r. służył na Posterunku w Stawie, pow. Kaliski.

Podczas zarządzonej ewakuacji przedostał się na tereny za Bugiem, gdzie został zatrzymany przez żołnierzy Armii Czerwonej i umieszczony w obozie jenieckim w Ostaszku. Zginął wiosną 1940 r. w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany na cmentarzu w Miednoje.

Zdjęcie jest w ks. cm.

Źródło: L. 026/1 (19), 3860; Miednoje. Księga cmentarna, s. 497; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 317,

20. LINOWSKI STANISŁAW LUDWIK urodził się 21.XII.1909 r. w Steklinie, pow. lipnowski, w rodzinie Mieczysława i Wandy z Makowieckich. Uczęszczał do Państwowego Gimnazjum w Zakopanem, gdzie w 1928 r. uzyskał maturę. W 1935 r. był studentem Wyższej Szkoły Handlowej.

Ukończył dywizyjny kurs pchor. rez. piech. przy 82 pp (30DP) w Kobryniu w 1933 r. Odbył ćwiczenia rezerwy w 84 pp, który stacjonował w garnizonie w Pińsku, gdzie był dowódca plutonu strzeleckiego oraz w 1938 r. ukończył kurs specjalny z zakresu służby transportowo-kolejowej. Podporucznikiem mianowany ze starszeństwem 1.I.1935 r. Urzędnik.

Od jesieni 1939 r. przebywał w obozie jenieckim w Starobielsku, gdzie dostał się w nieznanymi okolicznościami. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Charkowie.

Zdjęcia brak.

Źródło: L. S. 2017; CAW, sygn. Ap. 1077; Charków. Księga Cmentarna, s. 300; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 445.

21. ŁUKOWSKI LEOPOLD MARIAN urodził się 26.III.1904 r. w Tłuchowie, pow. lipnowski, w rodzinie Mariana Bernarda (ur. w 1854 r.) i Leokadii Marii z d. Trzcńska (ur. w 1868 r.). W policji służył od 1928 r. w stopniu starszego posterunkowego, Od 1.VIII.1938 r. pełnił obowiązki komendanta posterunku PP Brzeźnica w pow. wadowickim i tam służył we wrześniu 1939 r. Mieszkał wraz z rodziną w Brzeźnicy, pow. wadowicki.

Żonaty był z Olgą Łukowską (ur. w 1907 r.), c. Andrzeja, która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli dwoje dzieci: córkę Mirosławę - lat 6 i syna Janusza - lat 2.

Podczas ewakuacji na tereny wschodnie został zatrzymany przez żołnierzy Armii Czerwonej i umieszczony w obozie jenieckim w Ostaszkowie. Zginął zamordowany wiosną 1940 r. w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany na cmentarzu w Miednoje.

Zdjęcie jest.

Źródło: Lista wywózkowa z IV.1940, nr 016/1 poz. 86; Teczka nr 5234; APWł., Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Tuchowo, sygn. 145, akt nr 35; Miednoje. Księga cmentarna, s. 520; Naznaczeni piętnem Ostaszkowa, s. 526; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 320.

22. MALANOWSKI PIOTR urodził się 23.II.1902 r. w Ligówce, pow. lipnowski, w rodzinie Wacława i Korduli. Naukę do klasy II pobierał w domu rodzinnym, a następnie uczęszczał do Gimnazjum Męskiego Koła Polskiej Macierzy Szkolnej w Sierpcu, które ukończył w maju 1923 r. zdając egzamin dojrzałości. Był komendantem Hufca ZHP w powiecie sierpeckim, a także dowódcą batalionu PW w Sierpcu. W lipcu 1920 r., jako ochotnik zgłosił się do WP i został wcielony do 4 szwadronu w 201 pułku szwoleżerów, z którym brał udział w walkach pod Warszawą, Horyniem, Słuczem i Styrem. Do rezerwy został zwolniony z dniem 22 września 1925 r. W następnym roku odbył 8-tygodniowe ćwiczenia w 65 pułku piechoty. Ukończył kurs podoficerski w 65 pp, który stacjonował w garnizonie Grudziądz (II batalion w Gniewie) i wchodził w skład 16 Pomorskiej Dywizji Piechoty. Ukończył też Szkołę Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. Podporucznikiem został mianowany ze starszeństwem od 1.I.1935 r. Przydział służbowy otrzymał do 15 pp, który stacjonował w garnizonie Dęblin i należał do warszawskiej 28 DP.

P. Malanowski był absolwentem wyższego kursu nauczycielskiego, pracował, jako nauczyciel Szkoły Powszechnej w Ligowie przez okres 3 lat, a następnie, jako kierownik Szkoły Powszechnej nr 54 w Warszawie. Będąc nauczycielem udzielał się aktywnie w straży pożarnej, ZHP i stowarzyszeniach młodzieży. Kawaler.

We wrześniu 1939 r. podczas ewakuacji na tereny wschodnie dostał się do radzieckiej niewoli i został umieszczony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Lasku katyńskim.

Zdjęcia brak.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 1264; MiD WIH, L.W. 029/5 z IV.1940; Katyń. Księga Cmentarna, s. 374; Rozstrzelani w Katyniu, s. 148.

23. MAŁECKI WACŁAW FELIKS urodził się 28.V.1894 r. w Warszawie, w rodzinie Antoniego i Anny z Pękackich. Naukę w szkole średniej rozpoczął w gimnazjum rosyjskim w Łodzi. W 1906 r. przyłączył się w szkole do strajku szkolnego, wskutek czego został zmuszony do przerywania nauki i zmiany szkoły. Przeniósł się do Warszawy i tutaj wstąpił do pierwszego polskiego gimnazjum prof. Świecierskiego. Po jego ukończeniu w 1917 r. i otrzymaniu świadectwa dojrzałości rozpoczął studia na SGGW w Warszawie.

W 1918 r. został członkiem konspiracyjnej POW. W listopadzie tegoż roku brał udział w rozbrajaniu Niemców w Łaszczowie, następnie wstąpił do oddziału zbrojnego POW. Z dniem 1 stycznia 1919 r. został przydzielony do formowanej kompanii szkolnej 1 pułku lotniczego, gdzie służył do 17 maja 1920 r. Przez następne sześć miesięcy walczył na froncie w ramach 19 pułku ułanów, a następnie w z dniem 1 listopada 1920 r. został przeniesiony do rezerwy w celu dokończenia studiów.

Ppor. mianowany od 1.VII.1925 i przydzielony do 17 pułku ułanów. W 1921 r. ukończył Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i uzyskał dyplom inżyniera. Pracował, jako naczelnny dyrektor i Syndyk firmy – fabryki W. Nowakowski i Synowie w Poznaniu. Był też dyrektorem fabryki „Karnkowo” w pow. lipnowskim.

W 1935 r. do Biura Komitetu Krzyża i Medalu Niepodległości wpłynął wniosek o przyznanie tego odznaczenia W. Małeckiemu, ale został on zaopiniowany negatywnie.

W nieznanych okolicznościach dostał się we wrześniu do radzieckiej niewoli i został osadzony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Katyniu.

Zdjęcia brak.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 1653; Odrz. 25.VI.1938; MiD WIH, L.W. 035/3 z IV.1940; AM 3531; Katyń. Księga Cmentarna, s. 378; Rozstrzelani w Katyniu, s. 149; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 164.

24. MOSZCZYŃSKI (MOSZCZEŃSKI) EDWARD urodził się 11.VIII.1899 r. w Lipnie, w rodzinie Bolesława (ur. w 1863 r.) i Bronisławy z Płacheckich (ur. w 1856 r.). Jego ojciec był pisarzem w gminie Jastrzębie k. Lipna. Początkowo nauki pobierał w rodzinnym domu z prywatnym nauczycielem, a następnie uczęszczał do szkoły powszechnej w Dobrzyniu n. Drwęcą. W 1911 r. zdał do I klasy Gimnazjum w Płocku i uczył się w nim przez dwa lata, a następnie w 1916 r. przeniósł się do Warszawy, gdzie mieszkał jego starszy brat i tam w

Gimnazjum E. Konopczyńskiego rozpoczął naukę od klasy czwartej. W czerwcu 1919 r. wstąpił, jako ochotnik, do WP i został przydzielony do I Baonu Radiotelegraficznego w Warszawie, gdzie służył do końca stycznia 1921 r. Natychmiast złożył egzamin do klasy 8 w Gimnazjum Państwowym dla Byłych Wojskowych w Warszawie i uzyskał świadectwo dojrzałości. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Prawnym Uniwersytetu Warszawskiego i ukończył cztery semestry. Podczas studiów podpisywał się początkowo, jako Moszczeński, aby zmienić nazwisko na Moszczyński. W 1925 r. został powołany do odbycia służby wojskowej w Pułku Radiotelegraficznym, a następnie ukończył Szkołę Podchorążych Wojsk Łączności w Zegrzu. W 1931 r. odbył ćwiczenia wojskowe. Podporucznikiem mianowany został ze starszeństwem od 1.VII.1925 r. W 1929 r. należał do 4 baonu telegraficznego. Z zawodu był sędzią, pracował, jako kierownik Sądu Grodzkiego we Włocławku. Od jesieni 1939 r. przebywał w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Katyniu.

W Dobrzyniu, na kościele św. Katarzyny znajduje się tablica z jego nazwiskiem dla upamiętnienia osób z ziemi dobrzyńskiej zamordowanych w Katyniu i Charkowie.

Zdjęcie jest.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 8108; MiD WIH, L.W. 1940; APWł., Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Lipnie, sygn. 100; Archiwum UW,teczka osobowa E. Moszczyńskiego, sygn. RP 9532; Katyń. Księga Cmentarna, s. 414; Rozstrzelani w Katyniu, s. 162; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 173.

25. NAKIELSKI ANTONI urodził się 20.II.1897 r. w m. Rytel, w rodzinie Andrzeja i Marianny z Drywków. Do policji został przyjęty w 1923 r. Początkowo służył w Policji w Iłży. W 1926 r. przeniesiony został do pow. rypińskiego, służbę pełnił m. in. w Rypinie i na Posterunku w Zbójnie, od 1933 r. w stopniu przodownika był komendantem Posterunku w Świdziebnej i tam także służył we wrześniu 1939 r.

Żonaty był z Józefą (ur. w 1897 r.), która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli córkę Mariannę - lat 16 i syna Antoniego - lat 14. Rodzina mieszkała w Świdziebni. Odznaczony BKZ, MDzON.

Podczas ewakuacji na tereny wschodnie został uwięziony przez żołnierzy Armii Czerwonej i skierowany do obozu jenieckiego w Ostaszkowie. Zginął zamordowany wiosną 1940 r. w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany w Miednoje.

Zdjęcie jest w ks. cm.

Źródło: Lista wywózkowa z 9.IV.1940, nr 020/1 poz. 53; Teczka nr 2177; Naznaczeni piętnem Ostaszkowa, s. 410; Miednoje. Księga cmentarna, s. 609; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 329.

26. OLSZEWSKI DAMAZY urodził się 7.VIII.1912 r. w Łąkiem, pow. lipnowski, w rodzinie Ignacego i Stefanii z Dytrychów. Absolwent Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego im. Waleriana Łukasińskiego w Wymyślinie, do którego uczęszczał od 1926 r., a ukończył w maju 1931 r. Przydzielony do dywizyjnego kursu podchorążych rezerwy przy 45 pułku piechoty, ukończył go w 1934 r., jako ppor. mianowany ze starszeństwem od 1.I.1937 r. W 1938 r. uczestniczył jako dowódca plutonu strzeleckiego w ćwiczeniach rezerwy w 45 pułku piechoty, który stacjonował w garnizonie Równe. Wchodził w skład 13 Kresowej Dywizji Piechoty.

Mieszkał w m. Raśniki, pow. Buchryn, pow. Równe.

W nieznanymi okolicznościach dostał się we wrześniu 1939 r. do radzieckiej niewoli i został umieszczony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Katyniu.

Zdjęcia brak.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 1295; MiD WIH, L.W. 017/2 z 1940; Katyń. Księga Cmentarna, s. 446; Rozstrzelani w Katyniu, s. 173; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 181.

27. PODCZASKI JÓZEF JAN MICHAŁ urodził się 23.III.1896 r. w Kozirogu Leśnym, pow. lipnowski, w rodzinie Józefa i Jadwigi z Cieślińskich. Ukończył 8 klas Gimnazjum Męskiego Filologicznego Towarzystwa „Szkoła Średnia” w Płocku, do którego zaczął uczęszczać we wrześniu 1906 r. W tym Gimnazjum uczył się przez 12 lat i tu uzyskał maturę w 1918 r. Naukę kontynuował na Uniwersytecie Warszawskim, ale zdołał zaliczyć tylko 1 semestr na Wydziale Prawa i Nauk Politycznych. W okresie od listopada 1916 r. do listopada 1918 r. należał do POW, w II Okręgu obejmującym Płock. Do Wojska Polskiego wstąpił, jako ochotnik 10 listopada 1918 r. i został przydzielony do 4 pułku ułanów zaniemeńskich i służył w nim do 1 marca 1919 r. Uczestnik wojny 1918-1921 w szeregach 4 pułku ułanów i 4 dywizjonie artylerii konnej. Brał udział w walkach z Rosjanami na froncie litewskim, jako młodszy oficer w 5 dywizjonie artylerii konnej, a następnie z 4 dywizjonem artylerii konnej w walkach na froncie ukraińskim. Mianowany podporucznikiem w 1919 r. W okresie od października do grudnia tegoż roku służył w Generalnym Inspektoracie Artylerii i Batalionie Zapasowym Artylerii Konnej w Górze

Kalwarii. Ukończył Szkołę Podchorążych w Warszawie, Szkołę Młodszych Oficerów Artylerii i Centrum Szkolenia Kawalerii w Grudziądzu w 1924 r. Po wojnie służył w 5 dywizjonie artylerii konnej, od 1932 w 9 pułku ułanów im. księcia Józefa Poniatowskiego w Trembowli, gdzie był dowódcą 1 szwadronu i w 21 pułku artylerii lekkiej. W 1931 r. został skierowany do Wyższej Szkoły Wojennej. W 1939 r. był dowódcą I dyonu w 65 Pułk Artylerii Lekkiej, który był rezerwowym pułkiem artylerii sformowanym we wrześniu 1939 dla 55 Rezerwowej Dywizji Piechoty z Armii Kraków. Jego dowódcą był ppłk Józef Krautwald. W nieznanymi okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli i od jesieni 1939 r. przebywał w obozie w Starobielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Charkowie.

Odnaczony Medalem Niepodległości, Medalami za Wojnę 1918-1921 i 10-lecia. Kapitan artylerii.

Żonaty z Zofią Wojewódką, bezdzietny.

Zdjęcie jest.

Źródło: L. S. 2620 i 2679; CAW, sygn. Ap. 6124, MN 9.11.1933; Archiwum UW,teczka osobowa J. Podczaskiego, sygn. RP 3738; K. Jasiewicz, Lista strat ziemiaństwa polskiego 1939-1956; T. Kryśka-Karski, Materiały do historii Wojska Polskiego; Charków. Księga Cmentarna, s. 422; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 472.

28. SKONIECKI HENRYK STANISŁAW urodził się 28.IV.1911 r. w Zarębie k. Dobrzynia n. Drwęcą, w rodzinie Antoniego i Cecylii z Lewandowskich. Uczęszczał do Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego im. W. Łukasińskiego w Wymyślinie, gdzie w 1930 r. uzyskał świadectwo maturalne. Uczył, jako nauczyciel w szkole w Hallerowie, gm. Tuczyn, pow. Równe, woj. wołyńskie. W 1934 r. ukończył dywizyjny kurs podchorążych rezerwy przy 44 Pułku Strzelców Kresowych, który stacjonował w garnizonie Równe. Podporucznikiem był od 1.I.1935. Na przełomie września i października 1938 r. ukończył 4-tygodniowe ćwiczenia wojskowe w Ośrodku Wyszkozenia Rezerwy Piechoty w Różanie.

W nieznanymi okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli i został osadzony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Katyniu.

W kościele św. Katarzyny w Dobrzyniu znajduje się tablica z jego nazwiskiem ku czci poległych oficerów WP z ziemi dobrzyńskiej, odsłonięta w 1999 r.

Zdjęcia brak.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 3795; MiD WIH, L.W. 035/2 z IV.1940; AM 3601; Katyń. Księga Cmentarna, s. 568; Rozstrzelani w Katyniu, s. 218; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 213.

29. SPECJALSKI JAN urodził się 19.VI.1914 r. w Radomicach, pow. lipnowski, w rodzinie Waclawa i Zofii z d. Bojarska. Oficer Wojska Polskiego. Absolwent Gimnazjum im. R. Traugutta w Lipnie. W 1937 r. ukończył naukę w Szkole Podchorążych Piechoty i uzyskał stopień ppor. ze starszeństwem od 1.X.1937 r. z przydziałem do 34 pp. W ciągu 1938 r. odbywał przeszkolenie w Dęblińskiej Szkole Orląt, a z dniem 7.VII.1939 r. został przeniesiony do 216 eskadry bombowej, wchodzącej w skład 1 pułku lotniczego w Warszawie. Mieszkał w Warszawie przy ul. Nowakowskiego.

Nazwisko Jan Specjalski zamieszczone jest na liście jeńców wojennych pod numerem 3153, sporządzonej przez komendanta obozu w Starobielsku. Pozostawił rodziców, braci (Witolda i Seweryna) oraz narzeczoną – Anielę Kowalską, mieszkającą w Pruchnicy – miejscowości położonej między Lipnem i Radomicami.

W nieznanymi okolicznościach dostał się do radzieckiej niewoli i od września 1939 r. przebywał w obozie jenieckim w Starobielsku. Zamordowany przez NKWD w kwietniu 1940 w Charkowie (Ukraina).

Zdjęcie jest w ks. cm. i (R. Specjalski – Lipno)

Źródło: L. S. 3153; MKat., Zbiór opr. i rel.; R. Specjalski, *Jan Specjalski*, „Gazeta Lipnowska”, 1993, nr 14, s. 3; tegoż, *Lipno i okolice. Materiały do monografii, cz. II*, Włocławek 2000, s. 47; Charków. Księga Cmentarna, s. 507; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, s. 491.

30. STARZYŃSKI ADAM JERZY urodził się 18.XII.1915 w Maliszewie, pow. lipnowski, w rodzinie Jerzego. Student Politechniki Warszawskiej. Zamieszkały w Maliszewie, pow. lipnowski. Był podporucznikiem artylerii rez.

Nie jest znany jego przydział mobilizacyjny do WP, ani też jego losy w czasie wojny obronnej we wrześniu 1939 r. Od jesieni 1939 r. przebywał w obozie jenieckim w Starobielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Charkowie.

Zdjęcie jest.

Źródło: L. S. 3215; CAW, Ap. 27056; MKat., Zbiór rel. i opr.; Charków. Księga Cmentarna, s. 513; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, s. 492.

31. WIŚNIEWSKI ANTONI urodził się 14.I.1888 w Walency pow. lipnowski, w rodzinie Józefa. Nie wiadomo, od kiedy służył w PP. Był w stopniu przodownika i służył w Komendzie Powiatowej PP w Rawie Mazowieckiej. Był pomocnikiem komendanta do spraw gospodarczych. Posiadał własny sklep. Żonaty był ze Stanisławą Wiśniewską (ur. w 1900 r.), c. Andrzeja, która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli czworo dzieci: córkę Jadwigę (ur. w 1921 r.), syna Kazimierza (ur. w 1923 r., uczeń gimnazjum), córkę Annę (ur. w 1927 r., uczennicę) i syna Jana (ur. w 1931 r. uczeń).

Wraz z rodziną mieszkał w Rawie Mazowieckiej, ul. Dynia nr 18.

Podczas zarządzonej ewakuacji na tereny wschodnie został wzięty do niewoli radzieckiej i uwięziony w obozie jenieckim w Ostaszku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany w Miednoje.

Zdjęcia brak.

Źródło: Lista wywózkowa z dn. 9.IV.1940, nr 020/3, poz. 81; Teczka nr 4858; Naznaczeni piętnem Ostaszku, s. 319; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 368.

32. ZAKRZEWSKI JÓZEF urodził się 14.XI.1908 r. w Zbyszewie, pow. lipnowski, w rodzinie Stanisława i Antoniny z Przybyłowskich. W 1924 r. wstąpił do Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego im. B. Krzywoustego w Płocku, które ukończył w 1930 r. otrzymując dyplom nauczyciela szkół powszechnych. Pracował początkowo, jako nauczyciel, następnie kierownik szkoły powszechnej w Ławnie, pow. grodzieński. Ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Piechoty nr 7 w Śremie w 1931 r. Ppor. od 1.I.1933, przydzielony do 76 pułku piechoty im. Ziemi Łęczyckiej w 29 DP. W tym pułku odbył ćwiczenia wojskowe w 1938 r., jako dowódca plutonu ckm-ów. Żonaty z Marią Trzcinią, miał syna Zbigniewa i córkę Elżbietę.

W nieznanymi okolicznościach dostał się we wrześniu 1939 r. do radzieckiej niewoli i został osadzony w obozie jenieckim w Kozielsku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany przez NKWD w Katyniu.

Zdjęcie jest.

Źródło: CAW, sygn. Ap. 2777, 7800; MiD WIH, L.W. 035/1 z 16.IV.1940; Wg GdRK ur. 15.XI.1908; Katyń. Księga Cmentarna, s. 720; Rozstrzelani w Katyniu, s. 275; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 254.

33. ZARĘBSKI WŁADYSŁAW urodził się 18.V.1892 r. w Kukułach (w Kukule), w rodzinie Piotra. Do policji został przyjęty w 1919 r. Służył, jako

starszy posterunkowy m. in. od 1935 r. na Posterunku PP w Lipnie i tam nadal we wrześniu 1939 r.

Zonaty był z Zofią (ur. w 1900 r.), która była gospodynią domową. Małżonkowie mieli syna Jerzego - 17 lat i córkę Henrykę - 15 lat. Rodzina mieszkała w Lipnie. Odznaczony BKZ.

Podczas zarządzonej ewakuacji na tereny wschodnie został wzięty do niewoli przez żołnierzy Armii Czerwonej i umieszczony w obozie jenieckim w Ostaszku. Zginął wiosną 1940 r. zamordowany w siedzibie NKWD w Kalininie. Pochowany w Miednoje.

Brak zdjęcia.

Źródło: Lista wywózkowa z dn. 22.IV.1940, nr 044/2 poz. 50; Teczka nr 3058; Naznaczeni piętnem Ostaszku, s. 399; Miednoje. Księga cmentarna, T. II, s. 1048; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 373.

34. ZDROJEWSKI ZYGMUNT urodził się 23.III.1904 r. w Lipnie, w rodzinie Wincentego i Julianny z Orpikowskich. Jego ojciec był ogrodnikiem, posiadał półtorej morgi ziemi. Zygmunt miał pięcioro rodzeństwa i był najstarszym dzieckiem w rodzinie. Naukę rozpoczął w 4-klasowej szkole w Lipnie, po ukończeniu, której wstąpił do miejscowego Gimnazjum im. R. Traugutta, gdzie 30 maja 1924 r. otrzymał świadectwo dojrzałości. W sierpniu 1920 r. wstąpił, jako ochotnik do Wojska Polskiego i służył w 206 pp. Po dwu i pół miesiącach został zdemobilizowany i powrócił do nauki gimnazjalnej. Studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego rozpoczął w roku akademickim 1924/25, a absolutorium otrzymał w 1929 r. Dyplom lekarza uzyskał 19 maja 1931 r. Od 11 sierpnia 1931 r. do 27 lutego 1932 r. służył w Szkole Podchorążych Sanitarnych Rezerwy w Warszawie, po której miał przydział, jako szef sanitarny KOP. Następnie przeniesiony został do rezerwy. Na ćwiczeniach wojskowych był w 1 Szpitalu Okręgowym w Warszawie w 1935 i 1937 r. Mianowany porucznikiem ze starszeństwem od 1.I.1934 r. Mieszkał w Warszawie i prowadził tam prywatną praktykę lekarską. Specjalizował się w chorobach wewnętrznych. Pracował także, jako lekarz w Pogotowiu Ratunkowym oraz jako asystent na Oddziale Chirurgicznym Szpitala Przemienienia Pańskiego. Był też lekarzem środowiska aktorskiego Warszawy i lekarzem SS Sakramentek na Starym Mieście. Współautor I tomu podręcznika „Chirurgia”.

Miał przydział do kadry zapasowej 3 Szpitala Okręgowego w Grodnie. W 1939 r. został zmobilizowany do WP i przydzielony, jako komendant szpitala polowego w Sokółce k. Grodna. Dostał się tam do niewoli radzieckiej i uwięziony został w Nowogródku, a następnie w obozie w Starobielsku. Wywieziony do siedziby NKWD w Charkowie i tam zamordowany w wieku 36

lat. Pochowany w bratniej mogile VI kwartału Lesoparku w Charkowie. Był żonaty, miał jedno dziecko.

Zdjęcie jest.

Źródło: L. S. 1176; CAW, sygn. AP. 2712; MKat. 3358/A; Archiwum UW,teczka osobowa Z. Zdrojewskiego, sygn. WL/RP 17568; K. Czernielewski, R. Iwanicki, H. Siemiński, Rozstrzelany życia los, s. 414; Charków. Księga Cmentarna, s. 632; T. Kryśka-Karski, Materiały do historii Wojska Polskiego, Londyn 1985, z. 16, s. 14, poz. 12896; A. Muszyński, Lista Katyńska, s. 335; J. Tucholski, Mord w Katyniu, s. 517-518, 934; Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, T. 5, s. 415; J. B. Gliński, Słownik biograficzny lekarzy i farmaceutów ofiar drugiej wojny światowej, T. 2, s. 494-495.